Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului prooroc Ioan Botezătorul

În duh de Bobotează sunt încă între voi, şi am petrecut spre casă pe cei ce au venit la sărbătoarea sfinţirii apelor, iar voi v-aţi odihnit de trudă, şi acum avem masă de cuvânt pentru mângâierea sfinţilor Mei, căci Ioan, botezătorul Meu, este serbat de sfinţi lângă Mine în cer şi pe pământ, şi voiesc să-l mângâi pe el întru venirea Mea cu sfinţii, fiilor care-Mi daţi fiinţă în carte în mijlocul poporului Meu de azi. O, aveţi, tată, grijă pentru puterea poporului sfânt, că e poporul pe care-l mai am, tată! Şi cum să aveţi grijă? O, staţi înaintea cuvântului Meu ca să poată el veni şi să-l daţi poporului, măi, fiilor copii! Cuvântul Meu este cel ce ţine pe poporul Meu în grijă, că are putere în el cuvântul Meu, tată. Cu el Îmi strâng şi Îmi îngrijesc cu cele din cer poporul şi cu el Mă dau şi celor ce Mă aud cuvânt venit la voi.

E sărbătoare pentru Ioan, naşul Meu de botez, una după alta sărbătoarea Mea şi a lui, aşa cum sfinţii au ştiut din Duhul Meu să facă această aşezare pentru sărbătoarea botezului Meu la Iordan. O, cum să nu-l am la masa Mea cu voi cu praznic de Bobotează pe Ioan, botezătorul Meu, care a suferit pentru numele Meu prigonire din mijlocul lumii încă din pruncie, şi apoi mucenicie pentru vestirea Evangheliei Mele peste cei ce credeau şi peste cei ce nu credeau că Eu sunt pe pământ Mesia, Mielul lui Dumnezeu? O, poporul Meu, nu este mai mare lucrare pentru om ca aceea de a se arăta el în mijlocul oamenilor cuvânt şi viaţă după Evanghelia Mea cea plină de înviere pentru om, iar Eu am zis atunci: *«Fericit este cel ce rabdă până la sfârşit, şi fericit este cel ce nu se sminteşte întru Mine, şi, iarăşi, fericit este cel ce nu ispiteşte ca să creadă de la Mine prin trimişii Mei spre oameni!».* Amin.

Voi, cei care veniţi până la acest munte de har ca să luaţi de la Dumnezeu pentru voi, nu puneţi întrebări mărunte ca să ispitiţi acest loc acoperit de taină sau pe cei veghetori pentru Mine aici, ci fiţi cu duhul umilit, tată, că ispitirea cea pentru credinţă nu vă înmulţeşte credinţa, nu v-o limpezeşte, ci vă este lovită de duhul cel rău al ispitirii, căci scris este: *«Cine se va lovi în piatra Hristos, se va zdrobi în ea»*, iar ceea ce daţi să căpătaţi prin ispitire nu vă este vouă de folos, ci vă este pagubă, dar vă este de folos credinţa cea prin dar, nu prin căutare pentru ca să credeţi, căci cine ispiteşte nu găseşte ce caută, fiindcă Domnul stă împotriva celor ispititori şi îi întoarce pe ei cu mâinile goale întru ale lor. O, dacă veniţi până aici, căutaţi să ştiţi despre Mine, tată, nu despre veghetorii muntelui Meu de taină şi despre viaţa şi faptele lor, ci luaţi de la ei pe Dumnezeu-Cuvântul, Care Se face sul de carte şi vi Se dă vouă spre luminare pentru cele de sus peste voi, şi aşa este bine să vă purtaţi faţă de această taină atât de bine acoperită de Mine pentru cei ce cred, căci proorocia este pentru cei ce cred, numai pentru ei, şi este o prăpastie mare între cei ce cred şi cei ce nu cred, iar cei necredincioşi cad în ea, şi apoi îşi văd rodul necredinţei lor, văd ceea ce trebuia să creadă.

A suferit botezătorul Meu moarte de la cei semeţi cu duhul lor şi care se acopereau cu necredinţă ca să-şi ocrotească semeţia şi lucrarea ei cea plăcută lor, căci moartea se găteşte cu multe podoabe şi se face frumoasă şi fermecătoare la vedere şi la stat ca să n-o mai uite omul, ca să nu mai poată omul fără ea, şi ea îl farmecă în fel şi chip pe om ca să-i facă omul voia, şi moare omul cu moartea în braţe, cu cea care îl nimiceşte pe el. Aşa a păţit regele Irod de la rudenia lui cea după trup, care a lucrat peste el numai slăbire, numai moarte, numai patimă ruşinoasă, dar proorocul Ioan de mila lui Israel i-a spus lui Irod că lucrează fărădelegea care nu-i este îngăduită şi care se face pildă de cădere a lui Israel. O, dar moartea era femeie gătită cu podoabe fermecătoare şi s-a făcut moarte pentru Irod şi pentru proorocul lui Dumnezeu, şi a fost vinovată de moarte mama pentru fiica ei, care s-a sculat la joc, ademenind privirea regelui şi întinzându-i lui

cursă spre jurământ pentru moartea proorocului Ioan, şi, iarăşi, a fost vinovată de moarte fiica pentru mama ei, care a cerut apoi moartea proorocului Ioan.

O, voi, cei ce sunteţi de peste tot poporul Meu cel ascultător de legea sfinţeniei, şi voi, cei ce auziţi cuvântul Meu de pe masa poporului Meu, vă chem la veghe sfântă, vă chem, tată, la mare veghe şi vă învăţ să ţineţi moartea departe de voi. Aveţi grijă să nu fie părinţii vinovaţi pentru copii sau copiii vinovaţi pentru părinţi. Măcar de acum încolo fiţi cu mare grijă pentru această veghe, că mulţi părinţi cad prin copii, şi mulţi copii cad prin părinţi, cad în stricăciune de minte şi în nepăsare pentru veghe sfântă, căci viaţa trebuie vegheată ca să nu se strice, şi ogorul trebuie plivit de buruieni ca să nu se înece toată semănătura în buruieni. Fiţi tari cu firea, fiţi cu Hristos în voi, că moartea se găteşte cu podoabe şi se face frumoasă la chip ca să n-o mai poată omul uita sau părăsi, şi îl farmecă pe om spre ea, şi aşa moare omul cu moartea în braţe, căci femeia care se crede băgată în seamă ia foc şi arde, şi apoi se face moarte pentru cel ce cade în farmecul ei diavolesc şi se face diavol pentru om, şi nu văd pe pământ decât aşa durere peste tot, şi omul este fără de putere, fără de Domnul în el pentru ca să fie ocrotit de căderi.

Durere mare Mi-a lovit inima pentru botezătorul Meu Ioan, pe care al lui Irod păcat l-a nimicit prin femeie. Eu însă aştept să vină pe pământ legea cea sfântă şi puterea ei în oameni, şi de aceea Mă port peste tot cu Evanghelia cuvântului Meu de azi şi strig ca Ioan Botezătorul pocăinţă pentru oameni şi tot strig ca să audă duhul omului şi să se oprească de la rău şi să-Mi facă Mie casă cu omul, căci vin din ceruri, de la Tatăl, şi vin cu sfinţii ca să-i dau omului putere să se facă fiu al lui Dumnezeu şi să scape de păcat, căci păcatul este moarte şi se răzvrăteşte dinăuntrul omului, din carnea omului se răzvrăteşte el împotriva lui Dumnezeu şi îi robeşte omului inima şi simţirea, spre căderea lui.

O, poporul Meu, te rog, tată, nu uita povaţa Mea cea pentru tine ca să te fereşti de calea celor răzvrătiţi, căci aceia se încearcă în sabia necredinţei, măi fiilor credincioşi, fiindcă cei ce vor să-şi facă voia se acoperă cu necredinţă pentru ca să calce voia lui Dumnezeu în ei. Unii de mai mulţi ani, iar alţii de doi, trei ani au săpat prăpastie între ei şi voi şi au dat spre batjocură la lumea cea necredincioasă lucrarea Mea cu voi, lucrarea cuvântului Meu şi pe purtătorii Mei şi şi-au făcut aceia brâncă unul altuia ca să cadă în necredinţă şi să cadă de la Mine, şi aceasta este durerea Mea cea de la ei şi cea pentru ei. O, fiţi tari cu credinţa şi cu mărturisirea şi învăţaţi ca apostolul Ştefan să mărturisiţi lucrarea Mea înaintea necredincioşilor, că vremea este să biruiesc Eu, fiindcă de aceea sunt pe pământ acum cu lucrarea cuvântului Meu, care spală omul la inimă şi la minte apoi, căci cine-şi deschide inima, aceluia i se luminează mintea şi vede cu ea pe Dumnezeu. Amin.

Pentru această mare strigare la veghe şi la înviere auziţi voi pe Ioan Botezătorul la masa Mea cu voi! El este glas din glasul Meu şi este tămăduitor. Amin.

— În duh de Bobotează e tot ceea ce grăiesc eu, Mieluţule al Tatălui. Duhul Tău aşezat peste ape să spele la inimă omul, iar pământul să-l sfinţească pentru cei sfinţi, ba şi pentru cei păcătoşi de pe el, ca să ia şi ei putere şi să-i tragi pe mulţi la Tatăl, după cum este scris să faci, o, Mieluţule rănit! Semnul de pe trupul Tău, semnul suliţei şi al cuielor, Doamne, a rămas deschis. Tu eşti Cel rănit de două mii de ani. Să se pocăiască omul la aceasta ce spun eu în duh de Bobotează. Amin.

Voi, cei ce veniţi cu foc şi cu dor la acest munte de izvor, faceţi din voi sarea pământului, aşa cum am fost eu în vremea mea cu Domnul pe pământ! E Domnul lucrând cuvânt de naştere din nou a lumii pe vatra neamului român şi are ucenici la izvorul cuvântului Său, are botezători peste voi şi vă învaţă El şi pe voi şi pe ei să fiţi sarea pământului. Faceţi-vă vase cu sare, luând de aici şi împărţind duhul proorociei şi nu vă mai stricaţi niciodată, căci El a zis: «Dacă sarea s-ar strica, cine ar mai săra?». *O, căutaţi să aveţi sare între voi. Duhul proorociei înseamnă aceasta ce spun eu. Veniţi la muntele Domnului, munte de sare, şi luaţi şi săraţi din loc în loc pe pământ, căci sare nu se mai găseşte pe nicăieri, şi fără duhul proorociei nu este Domnul pe*

pământ cu oamenii, căci mărturia Domnului este duhul proorociei, precum este scris, şi iată, mai-marii de peste voi au dat de la ei sarea toată şi nu mai iau de la Domnul şi nu mai ascultă de la El ca să fie Domnul pe pământ cu oamenii. Fiţi credincioşi, căci duhul proorociei este naşterea cea de sus a omului. Rămâneţi în duhul pocăinţei şi veniţi la Domnul, că iată-L aici, învăţându-vă pe voi! Amin.

Iar Tu, Doamne, Mieluţ rănit cum eşti de două mii de ani, pune capăt fărădelegii şi răscumpără-i pe oamenii care vor crede, şi toţi cei care vor crede vor fi mântuiţi, vor fi cei mântuiţi. Amin.

— O, rana Mea cea de două mii de ani stă mărturie pe trupul Meu cel înviat din răstignire şi se dă celor ce cred venirea Mea de azi cuvânt peste pământ, iar aceştia sunt bogăţia Mea, oştirea Mea, pe care Mă sprijin pentru duhul mărturiei pe pământ. Amin.

În duh de Bobotează am grăit poporului Meu şi celor ce se hrănesc din gura Mea şi am învăţat în ziua aceasta veghea cea pentru viaţă pe cei ce au ales şi aleg viaţa. Duhul Meu pluteşte peste ape şi Se face Bobotează peste pământ. Poporul Meu este mărturia Mea, iar Eu, Domnul, Mă slăvesc în cuvânt peste cei credincioşi. Amin.

O, înnoieşte-ţi în fiecare zi iubirea şi veghea cea pentru ea, poporul Meu, şi cere la Tatăl voia Mea pe pământ, şi orice vei cere în numele Meu, tu vei primi de la Tatăl Meu, vei primi, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2010